

רשומות

ספר החוקים

7 ביולי 1976

818

ט' בתמוז תשל"ו

צמוד

228

חוק שירותי תיירות, תשל"ו—1976

חוק שירותי תיירות, תשל"ו-1976 *

פרק א': פרשנות

1. בחוק זה –

הגדרות

"בית-מלון" – לרבות פנסיון, בית מרגוע, בית אירוח וכל מקום כיוצא באלה שבו מספקים או מציעים לספק, בתמורה, שירותי לינה לתשעה אנשים או יותר בעת ובעונה אחת; "חוק זה" – לרבות תקנות שהותקנו לפיו;

"חניון" – שטח שהוכשר ללינה בתנאי שדה שבו מספקים או מציעים לספק, בתמורה, שירותי לינה לתשעה אנשים או יותר בעת ובעונה אחת;

"משרד לתיור" – אחד מאלה:

(1) אדם המארגן סיור בישראל בתמורה בין כעסק ובין באקראי או שלא בתמורה אך דרך קבע, למעט –

(א) סיור של בית-ספר בהגדרתו בפקודת החינוך¹ בשביל תלמידיו;

(ב) סיור של מוסד או מפעל בשביל עובדיו או חניכיו;

(ג) סיור מטעם ארגון ציבורי בישראל שיש לו קשר גומלין קבוע עם ארגונים ציבוריים מקבילים במדינות חוץ, ובלבד ששר החינוך והתרבות או שר החוץ, בהתייעצות עם שר התיירות, אישר את הארגון הציבורי לענין פסקה זו;

(2) אדם המעמיד לרשותו של מזמין סיור כלי רכב עם מפעילו – למעט מונית כמשמעותה בתקנות התעבורה, תשכ"א-1961² – בין כעסק ובין באקראי;

(3) אדם הגותן ייעוץ מקצועי בכל ענין כאמור בפסקאות (1) ו-(2) בתמורה וכעסק;

"סוכנות נסיעות" – אדם שבתמורה או כעסק עושה אחת מאלה, בין בנוסף לפעולותיו של משרד לתיור ובין כפעולה לעצמה:

(1) מארגן סיור לישראל או למדינות חוץ או מזמין שירותים בעסק לצרכי סיור כאמור;

(2) מזמין או מוכר כרטיסי נסיעה או שוברי נסיעה למדינות חוץ או לסיור;

(3) מטפל בהשגת אשרות כניסה, שהייה או יציאה לצרכי סיור או נסיעה כאמור, על-פי דיני ישראל או מדינת חוץ;

(4) נותן ייעוץ מקצועי בכל ענין כאמור בפסקאות (1) עד (3) בתמורה וכעסק;

"סיור" – בין במסלול קבוע ובין במסלול שאינו קבוע, לרבות טיול ולמעט הסעה של נוסעים ממקום למקום בקו נסיעה קבוע, ו-"ארגון סיור" – לרבות ביצוע סיור והצעה או הסכמה לבצעו;

"השר" – שר התיירות;

¹ בתקבל בכנסת ביום ל' בסיון תשל"ו (28 ביוני 1976); הצעת החוק ודברי הסברי פורטמו בה"ח 1030, תשל"ב, עמ' 85.

² ח"א"י, כרך א', פרק ג', עמ' 594.

³ ק"ת תשכ"א, עמ' 1425.

"תייר חוץ" – מי שנכנס לישראל ויושב בה על-פי רשיון לישיבת ביקור או לישיבת מעבר, כמשמעותם בחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952, או על-פי צו או היתר שניתן מכוח סעיף 17 לחוק האמור.

פרק ב': הסדר שירותי תיירות

שירותי תיירות –
מה הם

2. אלה שירותי תיירות:

- (1) בית-מלון, לרבות שירות הניתן בו ועסק הנמצא בתחומו ומיועד בעיקר לאורחיו;
- (2) חניון;
- (3) סוכנות נסיעות, וכל עיסוק אחר בתיירות נכנסת או יוצאת, למעט עיסוק בנסיעות בינלאומיות;
- (4) משרד לתיור;
- (5) שירותי מורה דרך בתמורה או הניתנים בידי מטיע בתמורה או בידי מי שמשותף בקבוצה של תיירי חוץ או מתלווה אליה, בכל אחד מאלה:
 - (א) סיור;
 - (ב) אתר או מוסד שיש בו ענין לתייר חוץ, למעט הדרכה בתחום מוסד שניתנת מטעמו;
- (6) עיסוק דרך קבע בארגון כינוסים, סמינרים, סימפוזיונים וקבוצות לימוד, שמשותפים בהם בעיקר תיירי חוץ, לרבות עיסוק בשירות מתורגמנות לאלה.

הסדרת שירותי
תיירות

3. השר רשאי, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, להסדיר בתקנות את פעולתו ודרכי ניהולו של שירותי תיירות, ובין השאר לקבוע –

- (1) דרישות ומבחנים לענין –
 - (א) רישוי שירותי תיירות, למעט בית-מלון וחניון;
 - (ב) סיווגם של שירותי תיירות;
- (2) סידורים ומיתקנים נאותים למשתמשים בשירות;
- (3) חובתו של עוסק בשירותי תיירות לבטח, בדרך שתיקבע, את המשתמשים בשירות ואת רכושם, ולגבי סוכנות נסיעות ומשרד לתיור – גם להמציא ערובה, בדרך שתיקבע, למילוי התחייבויותיהם כלפי לקוחות וספקים של שירותי תיירות;
- (4) הוראות בדבר פרסומים של שירותי תיירות;
- (5) אגרות בעד רישוי או פעולה אחרת מכוח חוק זה.

מתן שירותים
באמצעות בעלי
מקצוע

4. (א) השר רשאי לקבוע בתקנות –

- (1) חובה ששירותי תיירות פלוני יינתן על ידי בעלי כשירות מקצועית;

3 ס"ח תשי"ב, עמ' 254.

(2) בהתייעצות עם שר העבודה – הסדרים בענין הכשרה וכשירות של מורה דרך ומנהל בית-מלון, בענין מומחה לנמיעות, מומחה להסעת תיירים ופקיד מורשה בהגדרתם בתקנות ומענין מנהל מומחה ועובד מקצועי של עסק כאמור בסעיף 2(6).

(ב) מקום שחיקוק מעניק לשר העבודה סמכות להסדיר את ההכשרה והכשירות של מקצועות תיירות והמיקוח עליהם, ישתמש שר העבודה בסמכות זו לאחר התייעצות עם שר התיירות; חובת ההתייעצות לא תחול על סמכויות לפי חוק התניבות, תשי"ג-1953, למעט בענין תכניות של בחינות הנערכות על-פיו.

5. השר רשאי, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, לקבוע בתקנות – קביעת מחירים ופרסומם

(1) מחירי מקסימום לשירותי תיירות, ואיסור או הגבלה על קבלה ונתינה של תמורה נוספת על המחיר שנקבע, ובלבד שלא יקבע השר מחיר הסעה בכלי הסעה אלא בהסכמת שר התחבורה;

(2) מחירי מינימום למורה דרך;

(3) חובה להציג מחירים כאמור בפסקאות (1) ו-(2), דרכי הצגתם ופרסומם.

6. מי שעוסק בשירותי תיירות לא יסרב סיווג לא סביר לספק שירות שבתחום עיסוקו, ולא יתנה את הספקת השירות בתנאים שלא זווהו בתקנות. איסור לסרב מתן שירות או להתנגדו

7. (א) מי שמתלווה לתייר חוץ בסיווג כמורה דרך, כנהג או בתפקיד אחר, לא יבקש, לא יקבל ולא יסכים לקבל עמלה או תמורה אחרת מכל אדם בשל הפניית תייר חוץ לבית עסק פלוני או בשל טובין או שירותים שרכש תייר חוץ באותו בית עסק.

(ב) לא יתן אדם ולא יציע עמלה או תמורה כאמור בסעיף קטן (א).

8. השר רשאי, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, לקבוע כללים בדבר החלק של חדרי בית-מלון שיוקצו לאירוח תיירי חוץ בעונה פלונית או במקום פלוני, בין ליחידים ובין לקבוצות, בין לטוכנויות נסיעות ובין למשרדים לתיור, ובלבד שאדם המתאכסן בפועל בבית-מלון לא יידרש לפנות את מקומו בתקופה שהזמין לה את המקום. הסדרת מקומות אכסון לתיירי חוץ

9. (א) משרד לתיור או סוכנות נמיעות לא יציעו ביצוע טיור בישראל אלא אם אישר אותו השר מראש ובכתב. אישור לטיור

(ב) השר רשאי להורות על הכנסת שינויים כתבניתו של טיור ולקבוע הוראות בדבר הדרכתו בו ובדבר סיווגי אירוח, נוחות ורווחה למשתתפים בו, ורשאי הוא, בהסכמת שר התחבורה, לקבוע הוראות בדבר סוגם, התאמתם ומטפרים של כלי רכב אשר ישמשו לטיור של משרד לתיור, וזרכי פעולתו של משרד לתיור המשתמש בכלי שיט או טיס.

10. השר רשאי, בדרך שיקבע בתקנות, להעניק לשירותי תיירות, וכן למפעלים ושירותים אחרים לפי בקשתם, תואר, ציון או סמל של עסק מאושר לתיירי חוץ או תואר כיוצא בזה; ורשאי הוא להסדיר את אופן השימוש בתואר, בציון או בסמל שייקבעו ודרכי ביטולם. עסק מאושר לתיירים

11. (א) כל ענין שהשר רשאי להסדיר לפי חוק זה, רשאי הוא לאסור, לחייב, להגביל, להטיל עליו פיקוח או לפטור ממנו, ורשאי הוא לעשות זאת בין בדרך כלל ובין לפי סוגים, דרגות או סניפים של שירותי תיירות. סמכויות משלימות

4 ס"ח תשי"ג, עמ' 108.

(ב) השר רשאי להורות כל הוראה משלימה וכל הוראת ליווי הדרושות לביצוע סמכויות לפי חוק זה, לרבות דרכי אכיפתן של הוראות כאמור.

סמכויות לענין
רשימות

12. (א) מי שמוטמך ליתן רשיון או תעודה אחרת (להלן – רשיון) לפי חוק זה, רשאי לסרב לתיתו או לסרב לחזושו או להתנות נתינתו בתנאים מוקדמים או לקבוע בו תנאים; ורשאי הוא לבטלו, לשנותו או לשנות תנאים שנקבעו לגביו אם אירעה אחת מאלה:

- (1) גשתנו נסיבות שעל-פיהן ניתן הרשיון;
 - (2) הופרו הוראות חוק זה או תנאים שנקבעו מכוחו;
 - (3) מעשהו או מחדלו של בעל הרשיון בענין הנוגע לשירותי תיירות יש בו, לדעת השר, כדי לפסלו מלהיות בעל רשיון או סוג או דרגה שניתנו לו;
 - (4) בעל הרשיון הורשע בעבירה שיש עמה קלון או בעבירה על חיקוק הנוגע לעיסוקו;
 - (5) הוכח לשר כי בעל הרשיון לא עמד בהתחייבויותיו כלפי לקוחות או ספקים שבתחום עיסוקו או לא יוכל לעמוד בהן.
- (ב) החלטה לפי סעיף זה יכול שתהיה בהגבלת זמן או ללא הגבלה או שתיכנס לתקפה אם בעל הרשיון לא מילא תנאי שנקבע בה.
- (ג) בוטל רשיון או נשללה דרגה שלא בידי השר, רשאי בעל הרשיון לערור לפני השר, בדרך ובמועד שנקבעו בתקנות.
- (ד) לא יבוטל רשיון אלא אם ניתנה לבעל הרשיון הזדמנות סבירה להשמיע את טענותיו.
- (ה) היה שירות תיירות חייב ברישוי הן על-פי חוק זה והן על-פי חוק רישוי עסקים, תשכ"ח–1968, לא יינתן לו רישוי על-פי חוק זה אלא לאחר שניתן לו הרשיון על-פי החוק האמור.

פרק ג': עבירות, שפיטה ועונשין

עבירות ועונשין

13. (א) אלה דינם קנס 10,000 לירות, ואם היה תאגיד – קנס 40,000 לירות:
- (1) אדם שעבר על הוראות סעיפים 7 או 9 (א) או על תקנות, כללים או הוראות לפי סעיפים 3, 4, 8, 9 (ב), 10 או 29, אם לא נקבע בתקנה, בכלל או בהוראה עונש אחר;
 - (2) אדם שהפריע למבקר במילוי תפקידו או לא נענה לדרישותיו לפי סעיף 19.
- (ב) מי שהפעיל שירות תיירות ללא רישוי כנדרש מכוח הוראות סעיף 3 (1) (א), דינו – קנס 20,000 לירות או מאסר ששה חדשים, ואם היה תאגיד – קנס 80,000 לירות; המשיך להפעילו לאחר שקיבל התראה מאת מי שהשר מינהו לענין זה או לא קיים תנאי שנקבע בה, דינו, נוסף על העונש לפי סעיף קטן זה – קנס 1,000 לירות או מאסר שבעה ימים לכל יום שבו נמשכת העבירה, ואם היה תאגיד – קנס 4,000 לירות לכל יום כאמור.

5 ס"ח תשכ"ח, עמ' 204.

(ג) מי שמסר ביודעין הודעה כוזבת או פרטים כוזבים לשאלותיו של מבקר לפי סעיף 19, דינו – קנס 20,000 לירות או מאסר ששה חדשים, ואם היה תאגיד – קנס 80,000 לירות.

(ד) על אדם שעבר על הוראות סעיף 6 או על תקנות שהותקנו לפי סעיף 5, יוטל העונש שנקבע לאותו סוג עבירה על-פי סעיף 39 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח-1957.⁶

14. (א) נעברה עבירה לפי חוק זה בידי חבר-בני-אדם, יאשם בעבירה גם כל אדם אשר בשעת ביצוע העבירה היה מנהל פעיל, שותף – למעט שותף מוגבל – או עובד בכיר האחראי לאותו תחום, אם לא הוכיח שהעבירה נעברה שלא בידיעתו ושהוא נקט כל האמצעים הסבירים להבטחת שמירתו של חוק זה.

אחריות לעבירה

(ב) נעברה עבירה לפי חוק זה בידי עובד או שלוח כשהוא פועל בתחום תפקידו, יאשם בעבירה גם מעבידו או שולחו של העבריין, זולת אם הוכיח שהעבירה נעברה שלא בידיעתו ושנקט כל האמצעים הסבירים להבטחת שמירתו של חוק זה.

15. הטוען שבידו רשיון לפי חוק זה – עליו הראיה.

חובת הראיה

16. (א) הוגש אישום נגד אדם שהפעיל שירות תיירות ללא רישוי כנדרש מכוח הוראות סעיף 3(1) (א), רשאי השר לצוות בכתב על הפסקת ארעית במתן השירות, לרבות סגירת המקום שבו ניתן או מוצע השירות, ובלבד שהפסקה כאמור לא תעלה על ששים יום מיום שניתן הצו או עד למתן פסק-דין, לפי המועד המוקדם יותר; אולם בית המשפט רשאי לבקשת הנפגע, לבטל את הצו או לאשרו עם או בלי שינויים; צו כאמור ייכנס לתקפו חמישה ימים אחרי נתינתו אם לא צויין בו מועד מאוחר מזה או אם לא בוטל לפני אותו מועד.

הפסקת שירות תיירות

(ב) הורשע אדם בעבירה על חוק זה, רשאי בית המשפט, נוסף על כל עונש, לצוות על הפסקת עיסוקו בשירות תיירות, לרבות סגירת חצרים, או לצוות על כל דרך אחרת הנראית לו מתאימה להפסקת העיסוק או לצוות על הנשפט להימנע באותו עסק מכל פעולה שיפרט בצו לתקופה שיקבע.

(ג) מי שאינו מקיים צו לפי סעיף קטן (ב), דינו – קנס 100,000 לירות או מאסר שנה, ואם היה תאגיד – קנס 400,000 לירות, וקנס 3,000 לירות או מאסר ארבעה עשר ימים לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי המצאת הצו, ואם היה תאגיד – קנס 12,000 לירות לכל יום כאמור.

(ד) מי שאינו מקיים צו לפי סעיף קטן (א), דינו – קנס 20,000 לירות או מאסר ששה חדשים, ואם היה תאגיד – קנס 80,000 לירות, וקנס 1,000 לירות או מאסר שבעה ימים לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי המצאת הצו, ואם היה תאגיד – קנס 4,000 לירות לכל יום כאמור.

(ה) הורשע אדם לפי סעיף קטן (ג) או (ד), יהיו לבית המשפט כל הסמכויות הנוספות שלפי סעיף קטן (ב).

⁶ ס"ח תשי"ח, עמ' 24.

17. בצו לפי סעיף 16 (א) ו-(ב) מותר להורות למשטרה או למבקר שפורש בו להיכנס לחצרים שעליהם ניתן הצו, ומותר לנקוט כל אמצעים, לרבות שימוש בכוח באופן סביר הדרוש בנסיבות הענין, כדי להבטיח ציות להוראות הצו.

18. שום דבר בחוק זה לא יתפרש כאילו בא לגרוע מסמכותו של בית המשפט לפי פקודת בזיון בית המשפט⁷, אך לא ישא אדם באחריות גם לפי חוק זה וגם לפי הפקודה האמורה.

פרק ד': הוראות שונות

19. מבקר שמינה לכך השר יהיה רשאי, אם שוכנע שהדבר זרוש כדי להבטיח ביצוע חוק זה או למנוע עבירה על הוראותיו –

(1) לחקור אדם העוסק בשירות תיירות ולדרוש ממנו להציג לפניו רשיון על-פי חוק זה ומסמכים, ולמסור לו ידיעות והודעות שלדעת המבקר יש בהן כדי להראות שבוצעה עבירה לפי חוק זה;

(2) להיכנס בכל עת סבירה לכל מקום שניתנים בו שירותי תיירות, לבדוק כל ציוד ומיתקן שבו וכל פעולה הנעשית בו לפי חוק זה, לערוך בו חיפוש ולדרוש כל דבר שלדעת המבקר יש בו כדי להראות על ביצוע עבירה לפי חוק זה, ובלבד שבבית מלון לא ייכנס לחדר אירוח בשעה שנמצא בו אורח.

20. (א) השר רשאי, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, להתקין תקנות בדבר מינוי וקביעת תפקידיו של כל אדם, כפי הדרוש לדעתו לביצועו של חוק זה.

(ב) לענין חוק זה יתקין השר, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, תקנות בדבר מינוי מועצות וועדות מייעצות של נציגי ציבור ועובדי המדינה.

21. האמור בסעיפים 8, 12, 15 ו-19 יחול לגבי שירותי תיירות בנאת מרפא כמשמעותה בחוק רשות נאות מרפא, תשל"ג-1973⁸, וכן לגבי עבירות לפי החוק האמור הנוגעות לשירותי תיירות בנאת מרפא, ובלבד שסמכויות השר לפי הסעיפים האמורים יופעלו בהסכמת שר הבריאות, וסמכויות לפי סעיף 12 יופעלו כידי מי שמוסמך ליתן רשיון על-פי החוק האמור.

22. בתוספת השניה לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965⁹ –

(1) בסעיף 1, במקום "חמישה" יבוא "ששה";

(2) בסעיף 2, אחרי "שר הבטחון ימנה נציג אחד" יבוא "ושר התיירות ימנה נציג אחד";

(3) בסעיף 7, במקום "חמישה" יבוא "ששה" ואחרי "שר התחבורה" יבוא "שר התיירות".

⁷ ח"א"י, כרך א', פרק כ"ג, עמ' 332.

⁸ ס"ח תשל"ג, עמ' 181.

⁹ ס"ח תשכ"ה, עמ' 307.

23. (א) האמור בחוק זה לא יפגע בהוראות פקודת העתיקות¹⁰ ופקודת העתיקות (חצרים), 1935¹¹. (ב) הוראות חוק זה באות להוסיף על הוראות חוק גנים לאומיים ושמורות טבע, תשכ"ג-1963¹², ולא לגרוע מהן. 24. השר ממונה על ביצוע חוק זה ורשאי, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, להתקין תקנות, גוסף על האמורות בחוק זה, בכל ענין הנוגע לביצוע. 25. פקודת מורי הדרך¹³ – בטלה. 26. תחילתו של חוק זה בתום ששה חדשים מיום פרסומו.	שמירת דיגים ביצוע ביטול תחילה

משה קול
שר התיירות

יצחק רבין
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

¹⁰ ח"א"י, כרך א', פרק ה', עמ' 24.
¹¹ ע"ר 1935, תרט"ו, עמ' 144.
¹² ס"ח תשכ"ג, עמ' 149.
¹³ ח"א"י, כרך א', פרק ס"ה, עמ' 720.